

Poëmer innehållande fantasibilder,
samt porträtterne, sångqväden,
eller ber...

Blomqvist, Petter,

81 A Br.

Ex. A.

Vitt. Sv.

(B)

(10)

POËMER,

INNEHÅLLANDE

FANTASI-BILDER,

SAMT

PORTRÄTTERNE;

SÅNGQVÄDEN, ELLER BERÄTTELSE
UR GAMLA KRÖNIKOR.

JEMTE

FRÅGOR ELLER HYPOTHESER;

AF

P. BLOMQVIST.

WENERSBORG,

tryckta hos *Johan Qvist*, 1838.

Anmälan.

Härmed får underrättas, att min för detta seqvesterade, dock frikända, Skrift: "Reflexioner uti åtskilliga Moraliska, Politiska och Ekonomiska allmänna ämnen;" skall med första, eller så snart hon kommer, ur Åklagaremaktens tilltagsna värjo, samt Domaremaktens långsamhet i dylika fall, (jemte några flere af mig författade skrifter) utkomma i Bokhandeln: — Och hoppas jag, att Allmänheten ursäktar det, att, jag icke förr kunnat åtkomma: Och således icke eller i Bokhandeln ännu kunnat utlemna ofvannämnde Skrift! samt önskar jag att den värda Publiken, måtte med berörde skrifter finna sig nöjd; då dessa blifva tillgänglige!

Framdeles ämnar jag äfven, utgifva några märkvärdiga Rättegångshandlingar.

Skulle någon finna för godt, att requirera omstående skrifter; så torde dylikt med snaraste, benäget mig, skrifteligen tillkännagifvas.

Wenersborg den 17 November 1838.

P. Blomqvist.

Fantasi-Bilder.

Skall Mensko-barn — uppå sjö, berg, i dalar,
På jordens klot, ej finna någon tröst?
Skall endast makten i de storas salar,
Förqväfva Rättvisa — och Sanning's röst?
Finns icke mera någon vän, som talar,
Och gjuter styrka uti menskors bröst?
Skall despotismen, endast styra jorden?
Skall hyckleriet dansa fritt på borden?

Skall icke mera någon vänlig stjerna,
Framlysa mildt — mot denna jordens ban?
Skall endast lastens fräcka, fala tärna,
Framdansa hoppande, på land — i Stan?
Skall ingen kunna emot udden spjerna?
Så syn's Den också vara sjelfva f-n?
Kan denna drömbild — vara menskars like,
Då syns Hon, vara i det Ondas Rike?

Kan jorden redan vara så förkastad?
Hvad skall man tänka då om andra Klot?
Kanske vår tanka är derom förkastad?

Om Tusend' solar skina dem emot? —
 Kan menskan vara blott på jorden kastad,
 För att här lida? — göra bättring, bot?
 Hvad har Hon gjort? — att dessa smärtor lida?
 Hon här mot ondskan måste kraftigt strida!

När kroppen måst', i detta lifvet lida,
 Så lider själen, äfven med sin kropp;
 När kroppen måste till förvandling skrida,
 Hvart, — flyr då själen, — med ett ovisst
 hopp?

Det är en gåta, som vi måst' förbida
 Och vänta, att — Försynen löser opp!
 Ty detta lifvet är uppfyllt af töcken,
 Som vanligt finns, på denna jordens öcken.

Att godt och ondt i detta lifvet blandas,
 Med jemnvigt; — synes vara mycket sant:
 Dock — *Myran*, *Dygden* — går i qvaf —
 ell' strandas,
 Emot en kust, som syns för mycket bran;
 Men *lasten*, ljufvigt gungar fram och landas;
 Samt synes stark och stor, som *Elefant*?
 Hvem håller väl — då denna jemnviktsskålen?
 Den, troligt, icke sökas bör vid bålen?

Vid Bålen, — styra denna verdens visa,
 Så mången dygd: — dock för det mesta last;
 De Höga också sina storverk prisa,
 Och hålla sig vid detta ankar', fast;
 Men, sedan, vanligt De ock dygden risa
 Och hylla lasten; — fast hon är en Gast;

Hvad skall det blifva af ett slikt elände?
 Det är blott lyckligt, att det tager ände!

Med spjut — och krut, — vill styrkan, men-
 skor styra,
 Och kasta folk till jorden som en Boll;
 De Stora skrika, öfver frihets yra;
 Men äro ofta sjelfva under Noll;
 Om De ej kunna få de Ringa, hyra,
 Att spela, i sin usla Krigår-roll;
 Samt hjälpa dem, uti listfulla planer,
 Att göra folk till fä, — ell' Babianer?

I mörkret, vanligt, trældoms bojor smidas,
 För Staters Folk — och jordens svage son;
 Ty dessa, kan ej utaf Makten lidas?
 Om de ej vilja tåla — spott och hån.
 Hvad Sagan, säger oss, om Konung Midas,
 Kan ännu höras utaf vassens dån;
 De Greker, kunde sina Bilder pryda
 Och Fablens Esop' — ville digten tyda.

Välkommen död! — helst du blott kroppen
 tager,
 Till jord igen, -- hvarfrån den kommen är;
 Fast du är kall, och stel, samt mycket mager,
 Så är du likväl mången menska kär?
 Hvad hjälper det, att man sig här beklagar?
 Det höres ej kring Evighetens sfer?
 Naturen, Ödet och Försynen råda,
 Om vi ett bättre tillstånd — skola skåda?!

PORTRÄTTERNE,
Sångqväden eller berättelser ur
gamla Krönikor.

Herden.

Herden, som rest öfver vatten och land,
Under de Väldigas Fahna;
Sökte blott inkomst för pung och för tand,
Här uppå jordenes bana:

Derföre, Herden, — i Hofluftens doft,
Trapporne skura med foten,
Troppa se'n af till de ringares stoft,
Blef der så svart, såsom soten.

Fårherde blef då, den dråplige man;
Hjorden dock sällan han vakta;
Fåren, dock klippte och plockade han;
Skötte sjelf saxen — ej sakta.

O! huru säll, i ståtliga tjell,
Herden hån Bigta mång tärna;
Smilfullt, han bad dem, gå till sig om qväll
Om natten, han bigta, — så gerna!

Herden, se'n sof intill ljusnande dag,
Fåren på marken fick springa;
Ulfven och Räfven, de sprang öfver hag;
Fåren om lifvet de bringa.

Herden, han satt uti höga — lofts bur,
Klappa sin Mö uppå uppå kinden;
Örnen, — hos Lammen, — han gjorde sin kur,
Förde dem högt upp i vinden.

Herden med illska — i Fårhopens krets,
 Kasta, sin staf, bland de arma;
 Tillställde krängel — gaf sig ej tillfreds,
 Förr'n, — han fick Ulfven att larma.

Ulfven.

Ulfven han tjöt, uti Fårhopens dal,
 Visa ock tänderna, skarpa;
 Herden, han dansa, med mö, uppå Bal,
 Vid ljud, af klingande harpa.

Bytta.

Byttan, — hon väsnas, i Fårherdens tjell,
 Sqvallerfull var hon, med råga;
 Yrsel full äfven — från morgon till qväll;
 Framåt i spetsen hon tåga:

Sade; "Jag Riddare, snart blifva skall,
 Sqvallerbytt-Orden till fromma:
 Stiftare! Dubba mig, uppå en pall?
 Strumpeband borde ock komma!!"

Långben.

Långben; — han skratta och grinade fult,
 Ondska han hade i sinnet;
 Skimra och blänkte, af guld, blått och gult; —
 Med sqvallerbytt-tjenster i minnet.

Äfven, Han plira, på Fält och i Sal,
 Ögonen liknade nötter;
 Ofta han hällde, så tystfulla tal,
 Hvaraf han icke blef trötter.

Nidhögr.

Nidhögr; — med slängtungan slickade kring
 Öronen långa och stora;
 Framträdde stolt, uti Fårhopens ring,
 Fråga; — skall Themis förlora?

Sedan, med nacken, han gjorde mång' släng,
 Blicken han rikta åt sida;
 Gjorde så många och dråpliga bläng;
 Skratta, då andra måst' lida.

Knuthugg.

Knuthugg; — han teg och blott tänkte på sak;
 Stirra med ögons pupiller;
 Vände sig sedan och visade bak,
 När som han slog, sina driller:

Nappa se'n svärd, från Härförare hand,
 Huggde så kraftigt på knuten;
 Satte nog värde på Titlar och Band;
 Var inom sig innesluten.

Lill-Pytt.

Lill-Pytt; — med fårminen, stilla gick fram,
 För' — sagda, Hjeltar att lyda;
 Kunde knappt öppna, sin mun till ett glamm;
 Välljud, den, ej ville pryda.

Latdjuret likt, Han framtågar sin Ban,
 Såg äfven snedt — för det mästa;
 Bugade stelt, som den tjockaste gran;
 Glömde ej se sig till bästa.

Rabull.

Rabull; — han trippade fram till en stol,
 Satte sig der till att språka;
 Sade: "Se på! att jag bär ingen kjol,
 När jag ej vänner får råka:"

Talte än tyst, — och än larmade till,
 Sträckte då ut sig — ej vänligt;
 Sökte att göra, mång slingrande drill,
 Trodde den, gjordes behändigt?

Krämmarn.

Krämmarn; — till mötet han längta i fläng,
 Tystnadsfullt, vill han der tala;
 Frukta, att Storheten ger honom släng,
 Uti de väldigas sala?

Herdens; — samt förr-sagde Hjeltarnes lof,
 Krämmarn, sin hyllning kan visa;
 Kanske, han vistades helst uti Hof,
 Der han fick, storheten prisa???

FRÅGOR

eller

HYPOTHESER.

Om blott väldiga Skrå — skola rättvisa få,
Hvad blir då, af de ringare små?
Om blott Rabulist Tolk — skulle skydda ett
folk,

Hur skall sanning och rätt, skipas då?
Skall, då Lagen, bli slaf? och Lagtolkar'n
likt Hof?

Som de stormfulla ilningar styr?
Till det mål som de vill, — medelst vågor-
nas drill?

Der, i mörkret, man kan föras vill?

Skall, Medborgar'n, få hat, när han talar om
Stat?

Och ej nöjes med Rabulist prat?
Skola sanning och rätt, trampas ned på allt
sätt?

Skall, den flitiga Myran bli frätt?
Utaf Latdjurens hop? som vill grafva sin grop?
Samt af hvar och en lurande snok?
Som blott ligger till last; — men dock hug-
ger sig fast

Och vill äta sig mätt i en hast?

Skola Cassor och Tull, endast vara, lull, lull?
För de Väldigas, Granlåt och Hull?

Skall, man gripa till Plit? för hvar klingande
bit?

Ell', för infallna Glasrutors skull?

Skall, man flyga kring Sta'n? skall man hug-
ga som f—n?

Skall, man äfven ock dricka sig full?

Skall, se'n, Lagarnas hot, likna hararnas fot?

Skall, de ringa få fängsel? — ell' bot???

Skall, i långspridda drag, — Domar'n — gif-
va utslag?

Med sin Gåtfulla Doms' — sjelfbehag?

Måste tvister och gräl — samt lagvrängare
skäl;

Göra Folk — liksom papper; — till träl?

Skall, man rikta den svärm — som vill lefva
af harm?

Ell', ha' ormarnas gift i sin barm?

Skall, man sjudubbelt ge', — för mångsling-
rande Ve?

Då man drifver, mäst gyckel och spe???

Skall, ej Ekonomie, — kunna rättvist bli fri;

Från långfingrade, vålnaders kraft?

Skall, man ifrån högt loft — trampa folket
till stoft?

Ell' — utsuga all närande saft???

Kan ej Handeln bli fri? — Kan ej Handtver-
kar'-Bi?

Ärnå, rätt, utan Mutor och Tvist?

Skola Landtmänners hop — äfven anses för
sop?

Skall? allt falla: — för våld ell' för list???

Skola, Sjalherdars kropp: — alltid hafva fullt
opp?

Och skall, färhoppen klippas därför?

Måste Kyrkogårds-mull — fullt betalas med
gull?

Förrän själen när', himmelriks dörr???

Skall, för Bröllop och Dop, man betala en
hop?

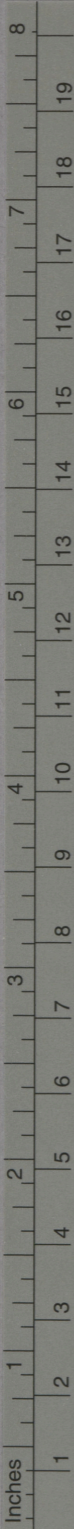
Och ge' Tiond' — af säd, ost och smör?

Samt af allt hvad som finns? —

Och Själsörjaren minns?

Kanske eljest — ej salighet vinns???

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

